

OKRESNÁ PROKURATÚRA PEZINOK
Šenkvickej cesty 5, 902 01 Pezinok

Číslo: Pv 402/20/1107-13
EEČ: 2-14-25-2021

Pezinok 19.02.2021

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Pezinok

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona
- štádium: dokonaný trestný čin
- forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v mieste svojho trvalého bydliska a všade tam, kde sa zdržiaval v období od mesiaca jún 2020 až do januára 2021 vrátane, si neplnil vyživovaciu povinnosť voči svojmu mal. synovi XXXXX, nar. XXXXX, napriek tomu, že mu táto povinnosť vyplýva zo Zákona o rodine a taktiež mu bola deklarovaná rozsudkom Okresného súdu XXXXX č. k. XXXXX zo dňa 27.03.2014, právoplatný a vykonateľný dňom 28.04.2014 a to v sume 150,-€, ktorú mal platiť vždy do 15- teho dňa toho ktorého mesiaca, počnúc vykonateľnosťou predmetného rozsudku do rúk XXXXX, bytom XXXXX, ul. XXXXX 12, pričom neskôr bola táto suma zvýšená rozsudkom Okresného súdu XXXXX č. k. XXXXX zo dňa 27.05.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.06.2020 na sumu 200,-€, ktorú je povinný zasielať počnúc dňom 27.05.2020, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na bežnom výživnom v sume 1.200,-€, z celkovej dlžnej sumy 1.600,- €, nakoľko v jednotlivých splátkach uhradil 400,-€,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Pezinku, Odboru kriminálnej polície, 1. oddelenie vyšetrovania /ďalej len „vyšetrovateľ“/ zo dňa 03.09.2020 pod ČVS: ORP -XXXXX vznesol XXXXX obvinenie pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v citovanom uznesení vyšetrovateľa, v rámci ktorého bolo obdobie páchania skutku stanovené od januára 2015 do januára 2018 a od júna 2020 až doposiaľ.

V priebehu prípravného konania boli vypočutí obv. XXXXX, poškodená XXXXX, svedkovia XXXXX, XXXXX a XXXXX, a zabezpečené listinné dôkazy /rozsudok Okresného súdu XXXXX č.k. XXXXX zo dňa 27.03.2014, rozsudok Okresného súdu XXXXX č.k. XXXXX zo dňa 27.05.2020, rodný list, rozhodnutie o prijatí do školy, poštové poukážky, správy zo Sociálnej poisťovne a iné/.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie vyšetrovateľ upozornil obvineného dňa 25.01.2021 na zmenu právnej kvalifikácie s tým, že skutok, za ktorý bolo obvinenému vznesené obvinenie bude ďalej posudzovaný ako prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, nakoľko v priebehu vyšetrovania nebolo preukázané, že by sa obvinený dopustil skutku závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, teda aj v období od januára 2015 do januára 2018.

Zo zápisnice o výsluchu obvineného vyplýva, že nevie presne koľko je dlžný na výživnom, pretože všetko zariaďuje jeho matka. V rokoch 2015 až 2018 platil výživné vo výške 150,- € každý mesiac v penzióne do rúk poškodenej za prítomnosti jeho matky, otca a XXXXX ktorá pracuje v penzióne u rodičov. S platením výživného mu pomáhali rodičia, pretože on je len poberateľom invalidného dôchodku a iný zárobok nemá. Žiadne potvrdenie nespisovali. V období od 21.03.2018 do mája 2020 býval maloletý u otca spoločne so starými rodičmi. Od júna 2020 býva opäť u matky a obvinený jej platí 50,- € každý mesiac. Obvinený uviedol, že nemá na seba vedený ani žiadny bankový účet. Rád by svoj dlh na výživnom platil, ale nemá dosť finančných prostriedkov.

Zo zápisnice o výsluchu svedkyne – poškodenej XXXXX vyplýva, že obvinený platí výživné na maloletého od júna 2020 pravidelne každý mesiac 50,- €. Syn momentálne navštevuje 1. Ročník Spojenej školy v Bratislave, odbor maliar. Cesta do školy vychádza cca 30,- € mesačne, nájom platí cca 400,- €, s deťmi jej nikto nepomáha, nepoberá dávku v hmotnej núdzi ani náhradné výživné. V období, keď bolo syn na základe rozhodnutia súdu zverený otcovi, tak poškodená výživné neplatila z dôvodu, že viac času trávil u nej ako u otca.

Zo zápisnice o výsluchu svedkyne XXXXX - matky obvineného vyplýva, že od roku 2015 do roku 2018 dávala osobne poškodenej na ruku sumu 150,- € a vždy jej dala aj viac peňazí, keď jej peniaze chýbali, či už na nájomné, na jedlo a pod. Peniaze jej dávala v penzióne za prítomnosti jej syna, manžela a zamestnankyne XXXXX. Stávalo sa, že keď svedkyňa nebola v penzióne tak jej peniaze odovzdávala XXXXX. Potvrdenie o tom žiadne nespisovali z dôvodu, že v tom čase mali dobré vzťahy. Od 21.03.2018 do mája 2020 býval mal. syn u otca na základe súdneho

rozhodnutia. Syn si je vedomý, že má platiť 200,- € výživné, ale nakoľko poberá invalidný dôchodok vo výške 140,- €, platí od júna 2020 sumu 50,- € mesačne.

Vyššie uvedené skutočnosti, ktoré uvádza svedkyňa XXXXX potvrdili vo svojich výsluchoch aj svedok XXXXX a svedkyňa XXXXX, ktorá pracovala v penzióne XXXXX ako recepcná a často bola svedkom toho, ako poškodenej platí výživné buď obvinený alebo jeho matka XXXXX. V prípade, že nebola p. XXXXX v práci tak jej zavolať, aby poškodenej dala peniaze, lebo nemá na nájom, na stravu, školu a podobne.

Z listinných dôkazov poukazujem na rozsudok Okresného súdu XXXXX č. k. XXXXX -33, zo dňa 27.03.2014, ktorým súd rozhodol o zverení mal. XXXXX do osobnej starostlivosti matky o otec je povinný prispievať na výživu mal. sumou 150,- € mesačne. Ďalej poukazujem na rozsudok Okresného súdu XXXXX č. k. XXXXX – 210 zo dňa 27.05.2020, ktorým bolo zvýšené výživné na syna na sumu 200,- € mesačne. V rámci vyšetrovania bolo zabezpečené aj uznesenie Okresného súdu XXXXX sp. zn. 1XXXXX, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie a maloletého syna XXXXX zveril do osobnej starostlivosti otca a zaviazal matku platiť výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima pre nezaopatrené nepľnoleté dieťa k rukám otca. Krajský súd v Bratislave na základe odvolania matky uznesením pod sp. zn. 20XXXXX zo dňa 16.05.2018 potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu.

Z poštových poukážok vyplýva, že obvinený zaplatil dňa 15.06.2020 sumu 50,- €, dňa 14.07.2020 sumu 50,- €, dňa 14.08.2020 sumu 50,- €, dňa 14.09.2020 sumu 50,- €, dňa 14.10.2020 sumu 50,- €, dňa 14.11.2020 sumu 50,- €, v decembri 2020 zaplatil sumu 50,- €, v januári sumu 50,- €.

Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. XXXXX 0 z 22.02.2012 o priznaní invalidného dôchodku vyplýva, že pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u obvineného je 55 %. Suma invalidného dôchodku je vo výške 121,80,- € mesačne.

Podľa § 8 Tr. zák., *trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.*

Pod pojmom znaky uvedené v tomto zákone sa rozumejú zákonné znaky skutkovej podstaty, ktorými sú štyri skupiny znakov určujúce subjekt (páchateľ), subjektívnu stránku (zavinenie, niekedy aj pohnútky), objekt (chránený záujem) a objektívnu stránku (konanie vrátane opomenutia, príčinná súvislosť a následok).

Z citácie vyššie uvedených zákonných ustanovení Trestného zákona je zrejmé, že na to, aby bolo možné určité konanie kvalifikovať ako trestný čin, je nevyhnutné, aby vykazovalo všetky obligatórne znaky naplnenia jeho skutkovej podstaty.

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, kto najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Trestného činu zanedbania povinnej výživy sa dopustí ten, kto najmenej dva mesiace /ktoré nemusia nasledovať neprerušovane po sebe/ počas dvoch rokov zavinene, čo aj z nedbanlivosti, neplní svoju vyživovaciu povinnosť. Vyživovacia

povinnosť rodiča voči dieťaťu je zákonnou povinnosťou, ktorá vzniká reálne objektívnou skutočnosťou narodením dieťaťa a trvá až do času, kým dieťa nie je schopné živiť sa samo. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu v minimálnom rozsahu, vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Skutková podstata trestného činu zanedbania povinnej výživy obsahuje normatívny znak "zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného", ktorý musí byť tiež pokrytý zavinením; na naplnenie zavinenia stačí, že páchatelovi je známe, že je otcom maloletého dieťaťa, ktoré nie je schopné živiť sa samo a ničím na jeho výchovu a výživu neprispieva a má aspoň laickú predstavu o tom, že je tu z jeho strany povinnosť vyživovať takéto dieťa. O trestný čin zanedbania povinnej výživy môže ísť len pri zavinenom neplnení zákonnej vyživovacej povinnosti alebo vyhýbaní sa takejto povinnosti, ktoré je sústavné a trvá po dlhšiu dobu.

Na základe vykonaného dokazovania mám za to, že nebola naplnená objektívna stránka citovaného trestného činu, nebol preukázaný ani úmysel, či nedbanlivostné konanie /subjektívna stránka/ zo strany obvineného.

Obvinený síce neplatil výživné v určených výškach, ale platil ho pravidelne /od júna 2020 do januára 2021 zaplatil každý mesiac 50,- €/ . V rozhodnom období sa nestalo, že by na výživnom na maloleté dieťa oprávnenej osobe poukázal menej, ako podľa ustanovenia § 62 ods. 3 zákona o rodine minimálne má a že nie je splnená základná hypotéza právnej normy v zmysle § 207 ods. 1 Tr. zák. a že konanie obvineného, ktorý si plní svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť vyživovať iného, síce nie vo výške stanovenej súdnym rozhodnutím, ale vo výške, ktorá je v jeho možnostiach a schopnostiach, pričom výška jeho plnenia presahuje zákonom ustanovenú minimálnu sumu vyživovacej povinnosti vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Z výsluchov svedkov vyplýva, že výživné platil obvinený, príp. jeho matka XXXXX v rokoch 2015-2018 v sume 150,- € mesačne, v období od 21.03.2018 do mája 2020 bol mal. syn zverený do starostlivosti otca a následne od júna 2020 /od kedy syn býva opäť u matky/ obvinený pravidelne zasiela výživné poškodenej každý mesiac vo výške 50,- €. Od júna 2020 obvinený neplatí sumu 200,- € mesačne ako mu stanovil civilný súd z dôvodu, že jeho rodičia mu nepomáhajú s platením výživného /čo ani nie je ich povinnosť/, pričom mám za to, že obvinený zo svojho invalidného dôchodku poskytuje primeranú sumu na výživné svojho mal. syna. Faktom je, že obvineným zasielaná výška výživného je pomerne nízka vzhľadom na vek a potreby mal. syna, avšak obvinený z objektívnych dôvodov, ktoré boli v rámci prípravného konania preukázané, nie je schopný platiť vyššie výživné a preto nemožno voči nemu vyvodzovať trestnoprávny postih. Vzhľadom na vykonané dokazovanie mám za to, že suma 50,- € je primeraná s poukazom na priznanú invaliditu obvineného a výšku invalidného dôchodku.

V zmysle základnej zásady platiacej pre trestné právo, zásady nullum crimen sine lege, je za trestný čin považované len také protiprávne konanie, ktoré má všetky znaky niektorého trestného činu upraveného v Trestnom zákone. Medzi tieto

typizované znaky, ktoré charakterizujú určité konanie ako trestný čin a odlišujú jednotlivé trestné činy navzájom, o.i. patrí objektívna stránka trestného činu /konanie páchatel'a a trestne relevantný následok/ a subjektívna stránka trestného činu /zavinenie páchatel'a/.

S prihliadnutím na všetky podstatné okolnosti veci mám za to, že v danom prípade neboli konaním obvineného naplnené všetky zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, predovšetkým tak po objektívnej ako aj subjektívnej stránke. Z obsahu vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že obvinený si plní vyživovaciu povinnosť pravidelne každý mesiac podľa svojich možností a schopností, nevyhýba sa plneniu výživného na svojho mal. syna, stretáva sa s ním, čím nemožno konštatovať ani nedbanlivostnú formu konania zo strany obvineného. Preto mám za to, že skutok, ktorý sa kladie obvinenému za vinu, nie je trestným činom s poukazom na dikciu ustanovenia § 207 ods. 1 Tr. zákona.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, *prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.*

S poukazom na vyššie konštatované som rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Eva Olajošová Mamojková
prokurátorka